

קרב עם תמיד של בין הערביים מהטעם שיתבאר להלן.

ואחר כך ממשיך בעבודת היום, בהגדלת השעירים, ובעבודת החטאות הפנימיות.

ואחר כך, לאחר עבודת פר ושעיר הפנימיים, ב-ו-ב מקריב את השעיר הנעשה בחוץ.

ולמרות שהוא קרבן מוסף, אין הוא קרב עם שאר קרבנות המוסף עם תמיד של שחר, משום שנאמר בו [במדבר כט] "שעיר עזים אחד חטאת — מלבד חטאת הכפרים".

והיינו, שתחילה יש להקריב את שעיר החטאת הפנימי, והוא קרב לאחר קרבנות מוסף, ורק לאחר מכן מקריבים את השעיר החיצון.

ואחר כך מקריב את אילו ואילו העב.

ואחר כך אימורי חטאת.

ואחר כך תמיד של בין הערבים.

ומבאר הגמרא: מאי טעמא דרבי אליעזר? מדוע לדעתו מקריב את קרבנות המוספים של יום הכיפורים עם תמיד של בין הערביים, בניגוד לשאר הרגלים שבהם קרב קרבן מוסף עם תמיד של שחר?

משום דעביד כדכתיב, עושה כסדר הכתוב בתורה.

עביד ברישא את קרבנות פר ושעיר הפנימיים דתורת כהנים, בחומש ויקרא.

והדר ואחר כך עביד מקריב את קרבנות המוסף דחומש הפקודים [בפרשת פנחס בספר במדבר.

ותו איבעיא להו: פר העולה לרבי אליעזר, דשייריה ולא הסביר מתי מקריבים אותו — אימת עביד ליה?

ותו הסתפקו: בין לרבי אליעזר בין לרבי עקיבא, אימורי חטאת — אימת עביד להו?

אמר רבא: לא משכחת לה מתקנתא, לא תמצא סדר העבודה מתוקנת בשלימות במשניות, אלא כך תמצאנה:

או לפי רבי אליעזר — דתנא ששנה את שיטתו בברייתא בדבי בבית מדרשו שמואל.

או לפי רבי עקיבא — כדשנינו בתוספתא.

דתנא דבי שמואל:

רבי אליעזר אומר: יצא ועשה אילו ואילו העב, ואימורי חטאת.

אבל פר העולה ושבעת כבשים ושעיר הנעשה בחוץ — כולם נעשים עם תמיד של בין הערבים.

רבי עקיבא דתוספתא — מאי היא?

דתניא, רבי עקיבא אומר: פר העולה ושבעת כבשים — עם תמיד של שחר היו קרבין.

לפי שנאמר כלל בכל קרבנות מוסף של הרגלים, ויש ללמוד מהם את קרבנות המוסף של יום הכיפורים:

[במדבר כח] "מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה [קרבנות מוסף]". והיינו שיש לסמוך את עשיית קרבנות מוסף מיד לאחר הקרבת התמיד של שחר.

מלבד שעיר החטאת הנעשה בחוץ, שהוא